

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitvlvm XXV. Nobis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

486 Decret. Gregor. Lib III. Tit. XXXVIII. Cap. XXV.

CAPITVLVM XXV.

Nobis.

PARAPHRASIS.

Quæstionis est ex Clem. III. si aliquis Ecclesiam construxit, eaque ratione Patronus factus est, num is ad electionem Rectoris unà cum Clericis admittendus sit, an repellendus, quando Patronus longam consuetudinem allegat, secundum quam interfuerit electioni? Respondet Papa, si quis cum consensu Diocesani Ecclesiam construxerit, ex eo jus Patronatus iphi acquiri; verum si Ecclesia Conventualis sit, non electioni facienda, sed jam facta alessum ejus honestius peti: præterquam, si jurisdictionem obtineat, secundum quam partes suas interponere debeat electioni tractandæ. Secùs autem est in Capella, seu Parochia, ad quam à Patrono unus presbyter electus prætentatur instituendus. Ob fundationem quoque Ecclesia honor processionis Patrono servatur, & si ad inopiam tendat, ab Ecclesia iphi moderatum subsidium præbetur, prout sacris Canonibus institutum est.

SUMMARIUM.

1. *Ius Patronatus acquiritur ex sola ædificatione Ecclesia, sicut Diocesani consensu ædificata sit.*
2. *Quid sentiendum de eo, qui Ecclesiam reparavit?*
3. *Quid sub nomine si quis intelligatur?*
4. *Discrimina inter electionem, & presentationem.*
5. *Quis sit Patronus Ecclesia Collegiate, & qua ejus circa electionem Prelati talis Ecclesia licentia, & potestas?*
6. *Quis honor in processionibus debeatur Patrono?*

Notandum primum. Ex sola constructione, seu ædificatione Ecclesia acqui-

titur jus Patronatus c. pie mentis 26. cap. sâ 16. q. 7. necesse tamen est, ut Ecclesia cum Diocesani Episcopi consensu ædificata sit c. nemo. 9. dist. 1. de conser. & videtur poteſt Azor t. 2. l. 6. c. 19. q. 7. Verum men si domum sine Episcopi consensu ædificata, is postea acceptet, & conferetur, acquiritur jus Patronatus, uir bi. b. notavit v. 2. ubi recte etiam ait, quod que ordinarij Episcopalem jurisdictionem in loco, ubi Ecclesia ædificatur, habent consenſum sufficere ad jus Patronatus acquirendum. Dixi autem ex sola constructione, id est, tametsi fundum non dederit, qui construxit, nec doraverit; quip plures ejusdem Ecclesia Patroni et diversi titulis esse possunt, qui fundavit, qui ædificavit, qui doravit, prout fulsis docui in cit. c. 13. n. 1. & 2. Sed quid, si quispi Ecclesia reparavit, acquiritne jus Patronatus? Respondeo, & dico primò. Si alius Ecclesia non collapsa reparavit, non debet censeri Patronus, sed Beneficior. Ita Gloss. & DD. in c. 3. verbi fundatione hoc tit. Azor cit. c. 19. q. 10. Dicendum. Si Ecclesia penitus collapsa, aut defuncta sit, is, qui eam ædificavit, amittit jus Patronatus, & alius, qui cum Episcopi consensu reædificat, sibi acquirit arg. legi quatenus decima ff. quibus modis usus fuerit amittitur, quod verum esse ait Glossa tametsi ex eadem collapsa materia alter ædificeret: verum si per partes adædictas Ecclesia, licet dentique tota nova facta sit, non definit esse primus Patronus, quia eadem Ecclesia esse censetur arg. citata legi 10. §. plane.

Corollarium. Si Ecclesia collapsa, id penitus destruēta sit, non moneri debet Patronus, qui eam ædificavit, an reparare velit, & jus Patronatus conservare, cum ad ipsum, qui Ecclesiam ad esse prodixit, id primo loco pertineat. Adde hic, quodlibet Ecclesia destructionem, si spes ejus reparanda sit, fundator, immo & dorator non amittunt jus Patronatus: cum & fundum, & jura Ecclesia, quamvis secundum mat-

rialia collapsa sit, permaneant, quā de re
videri potest *Baldus*.

**Quæritur etiam, quāiam latè hoc in loco
pateat vocula si quis? num videlicet etiam
Mulier Judæus, aut Infidelis Hæreticus, Ex-
communicatus Patroni siant, si Ecclesiam
fundent, construant, aut dorent. Respon-
deo & dico primò. De Muliere non est du-
biū, quin capax sit juris Patronatūs, uti
docuit *Glossa*, recepta in c. quoniam 13. ver-
bo vel feminā argum. ejus textūs, & c. ex
litteris 7. hoc tit. & videri potest *Glossa* in
c. Generali 13. de electione in 6. verbo uni-
versos, ubi ait, quod vocabulo *squis* etiam
squia comprehenditur: qui masculinum,
concipit & fæmininum, ait hic *Abbas* n. 3.
*Ioan. And. n. 3. Glossa in Clement. I. verbo ho-
mines de electione.* Dico secundò. Judæus aut
Paganus, seu Infidelis non est capax juris Patro-
natūs. Ita *Glossa* recepta in c. *Frigentius* 27.
causā 16. q. 7. argum. ejus textūs, & c. pia-
mentis 26. eadem quæstione. Dico tertio.
Hæreticus non est capax juris Patronatūs,
uti hic docet *And. & Abbas* n. 3. *Glossa* in c.
maximum 10. Verbo dignitate, causa primā
q. 7. cùm enim Hereticus extra Ecclesiam
sit, non competit ei jus Ecclesiasticum, éi-
que annexus honor in Ecclesia c. didicimus
31. causā 24. q. 1. Quare præsentatio Patro-
ni in hæresi lapsi repelli deberet. Verū
si postea ad Cathol. fidem reveritus sit, re-
cuperari ab ipso jus Patronatūs, si per sen-
tentiam privatus non sit, ait *Glossa*. citata.
Qua de realibz dixi. Dico quartò. De Ex-
communicato videntur esse eadem ratio,
qua Heretici, cùm & ille extra Ecclesiam
sit, & idē cura, & honores Ecclesiastici in
eum non cadant: quia tamen fideles post
extravagantem ad evitanda non tenentur
vitare excommunicatos non denturiatos,
aut non notorios percussores Clericorum,
probabile est, quod Episcopus consentire
possit, ut excommunicatus toleratus, Ec-
clesiam ædificet, & ius Patronatūs acqui-
rat, juxta ea, qua hic docet *And. n. 3.* De-
inde si Prælatus excommunicatus ex redi-
tibus Ecclesiasticis Ecclesiam construat, aut**

doter, jus Patronatūs indubie acquiritur
Ecclesiae, v. g. monasterio. Dico quintò.
Num Patronus in excommunicatione posi-
tus præsentare possit, dissentunt DD. alij
absolutè negant, alij affirmant, alij distin-
guunt inter Patronum Ecclesiasticum & Lai-
calem; illi negant competere præsentatio-
nem, huic autem affirmant, uti videre est
apud *Sairum* l. 2. tit. thesaurum c. 6. n. 7.
Suarez de censibus disp. 14. n. 21. Mihipla-
cer sententia universim negans, quæ est *Ab-
batis* hic n. 3. *Covarru. in c. alma.* l. §. 7.
n. 9. a. 12. *Henriquez* l. 13. c. 7. n. 2. in co-
ment. litt. B. nam excommunicato prohi-
bitum est exercitium, & usus juris Eccle-
siastici, uti docui l. 1. tr. 5. p. 2. c. 2. n. 13.
præsentatio autem est actus seu exercitium
juri Ecclesiastici, cùm per præsentationem
jus, & actio acquiratur ad petendum bene-
ficiū, ergo &c. Confirmatur ex eo, quod
certum sit, electionem irritam esse, quæ fit
ab excommunicatis (intelligo de non tol-
eratis) ut videre est in c. unico ne sede vacan-
te in 6. & apud *Sairum* n. 4. & 5 & docui
in disp. de *Prælatis* q. 26. atqui præsentatio,
cùm & ipsa jus aliquod spirituale tribuat, li-
cet minus, quam elec̄io, eidem in jure æ-
quiparatur, ut qua statuta sunt de elec̄io-
ne, plerumque etiam locum habeant in
præsentatione, juxta *Glossa* in c. ult. verbo e-
lecti, in 6. ergo &c.

Notandum secundum. Inter electionem 4
& præsentationem discrimina sunt in hoc c.
significata: nam elec̄io est Collegij, seu Ec-
clesia habentis Conventum de Prælato, qui
à Superiori confirmari debet, si idoneus &
canonicè electus sit à Conventu, siquidem
per electionem jus acquisivit, quod magis
firmari debet per Superioris approbationem,
uti hic *Abbas* notat n. 4. At verò præsen-
tatio locum habet in beneficijs non elec̄tivis,
seu qua Prælatura non sunt, sive ea simili-
cia sint, ut Capellaniæ, sive curata ut Ple-
baniaæ, seu Parochiaæ, qua Patronata bene-
ficia vocantur, & tribuuntur per institutio-
nem Ordinarij dependenter à præsentatione
Patroni. Sumitur autem hic Ecclesia Con-
ventua-

ventualis, seu Conventum habens latè pro qualibet Collegiata; propriè enim, & strieto nomine Ecclesia Conventualis comprehenditur tantùm Regularis, seu quæ Regularē Conventum habet, ut hīc monet
Abb. n. 3.

Notandum tertium. Qui Ecclesiam Collegiatam fundavit, construxit, aut dotavit, Patronus ejus est, sed jus eligendi Prælatum non habet, nec electioni interesse debet, nisi ex diuina consuetudine, aut fundationis tenore ipsi potestas competat: qua de re dixi in disp. de Prælat. q. 20. & sequentibus. & L. 4. tr. 2. c. 13. n. 12. Unde hinc intuli cum Gloss. hic, quod Episcopus Ecclesiam Parochialem Patronatam ordinari loquendo non possit, invito Patrono, convertere in Collegiatam. Sin autem ob aliquam necessitatem id fiat, ita ut Patronus contradicere non possit, cum Patronus maior Ecclesia commodum non impidere, sed magis promovere debat, saltem in hoc casu retinere deberet jus nominandi Prælatum, ut eadem Gloss. notavit v. ex capella. Multò magis ad beneficia simplicia, si ea ex Parochiali Ecclesia constituantur, Patronus præsentare debet, quia subrogatum imitari debet naturam ejus, cui subrogatur. Adeo, quod etiam in Collegiata Ecclesia jus præsentandi seu nominandi Prælatum sibi in fundatione Patronus reservare potuerit cum Ecclesiæ acceptatione, & consensu.

Notandum quartum. Patrono in processionebus & Ecclesiæ specialis honor & prærogativa deberet, uti explicatum leges in Glossa c. uni. hoc tit. in 6. Alimenta etiam secundum facultates Ecclesiæ ministrari debent, si ad incipiam tendat, uti hīc habetur, & in c. quicunque 30. causa 16. q. 7. & docui in eodem c. 13. n. 8. Dummodo Ecclesiæ aliquid suppetat ultra ea, quæ necessaria sunt ad fabrica, & ministeriorum sustentationem, quippe quibus ante alios ex bonis Ecclesiæ succurriri debet, uti hīc notavit Abb. n. 6. & tradit Glossa in cit. c. quicunque V. ad inopiam argum. L. si quis à liberis s. de alimentis. ff. de liberis ad-

nascendis, ubi declaratur, quando liberus Patronum, & liberos ejus, si ad impiam devenant, ob gratitudinem atra-

CAPITVLVM XXVI

Per nostras.

PARAPHRASIS.

Reserbit Pontifex, quod nullus, quantum cunque idoneus, seipsum prætentans sit ad personatum alicuius Ecclesiæ, o quod nullus semper ingerere debet Ecclesiastica Prælationis officijs.

SUMMARIUM.

1. Patronus nec per alium se præfatur potest, nisi omni suo jure præcessere exuerit.
2. Episcopus motu proprio Patronum, idoneus sit, insinuare in Beneficiis potest.

Notandum. Nemo se ipsum ad Ecclesiæ vacantis personatum prætentare potest. Rationem dat Gloss. hic V. prætentare, quia nemo oritur à se ipso c. didicimus s. tenui 24. q. 1. sed debet esse distinctio inter dantem, & accipientem c. ult. de inf. L. i. de autoritate tutorum. Adeo, quod Patronus neque per alium à se delegari, ve cui pro ea vice præsentandi postulat demandavit, prætentari posuit, ut dicit And. in c. ex insinuatore 14. n. 3. Accidit Flamin. de resign. l. 9. q. 17. n. 113. Iamque dicendum de procuratore, quia a Consilio constitutus est ad eligendum, qui non posuit eligere principalem, sive mandatorius prætare potest, teste eodem Flam. v. 104. Ceterum si Patronus præsentandi poterit in alium penitus, & legitimè transitus, ut alter suo jure saltem pro hac vice presentet, tunc præsentari posse eum, quia transitulit, ait And. cit. n. 3. Hinc sequitur, & expressius tradit And. n. 2. Abb. s. 1.